

IZLOŽBA

Izložba Harija Ivančića

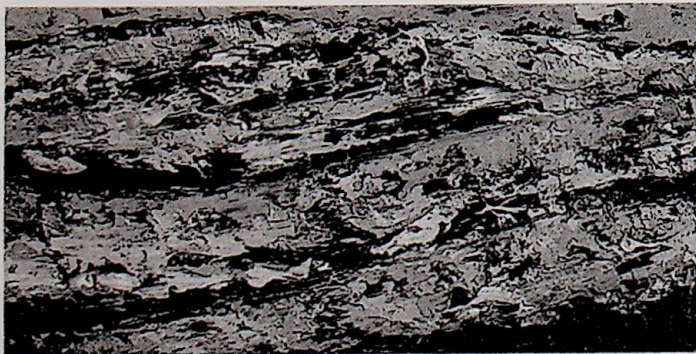
vrijeme: 5.4.2010. - 30.4.2010.20:00
 mjesto: Zagreb: Galerija Forum, Teslina 16
 organizator: Galerija Forum
 url: <http://www.kic.hr>

Izložba Harija Ivančića otvara se u četvrtak, 5. travnja, u 20 sati u Galeriji Forum, Zagreb. Petnaest novijih radova u tehnici ulja na platnu može se razgledati do 30. travnja.

Hari Ivančić slikar je mlade generacije koji je profilirao svoju poetiku na iskustvu apstraktnog ekspresionizma. Istarski krajolik njegove je trajno nedahnute u kojemu nalazi duboke poticaje za svoje stvaralaštvo, to je krajolik s prepoznatljivim topografskim značajkama uokvirenim u bužetskoj specifičnosti, a ne terra incognita, beskrajni i uvišten prostor, naloka i nepoznata zemlja.

Uvijek je rečeno za Harija Ivančića da je slikar krajolika pa je upravo ta činjenica i naglašavana kao njegova determinanta, odnosno, kao ona temeljna odrednica po kojoj ga naprije i prepoznajemo. U prilog ovoj tvrdnji govore likovni i knjižni kritičari i teoretičari koji su još od njegovih prvih samostalnih izložbi uočavali tezu o slikaru krajolika na premisama upravo te, da tako kažemo, čitkosti ishodišta, na njegovoj snaznoj, pa i fascinantnoj, likovnoj elementarnosti kao gradbenoj komponenti u stvaranju vlastitoga izraza.

A da je krajolik poticajan i izazovan u stvaralaštvu, ne samo Hariju Ivančiću, već i mnogim drugim umjetnicima, dostatno je tek podsjetiti da je ta velika tema mnogima prožela gotovo cjelokupne opuse. Štoviše, upravo su tipične obilježja krajolika, dakle, njegove specifičnosti, podneblja, boje zemlje, kamenja, raslinja, kao i tragovi ljudskog postojanja, vinogradi, obradivna polja i suhozidi, poljski putovi i male, kućice, buje i gomile, "upredeni" u njegovu vizualnu strukturu. Upravo u tom isušivanju krajolika otkrivana se i njegova likovna fenomenologija stvarajući u tom procesu jedinstvenu tradiciju slikara krajolika koja je, kao što je znano, u mnogome odredila umjetnost 20. stoljeća.

Tu plodnu kreativu pratimo u impresivnom nizu od klasične početka minulog stoljeća kao i u djelima naših suvremenih slikara, a dostatno je tek podsjetiti na paradigmatičke opuse Simonovici i Glihe. Na tu se veliku tradiciju, naslanjajući slikar Hari Ivančić, što je apostrofirao i Igor Zidić u tekstu predgovora podvlačeći značaj te velike baštine od Modernizma do najzreliji slikara potvrđujući, dakako, vitalnost tog tradicijskog naslijeđa u kontekstu suvremenog izražaja različitog kroz infinitezne autorske interpretacije, te, nadasve, magičnu snailošću krajolika kao neiscrpane teme.

Medutim, svakako je važno napomenuti da Ivančićev krajolik nije terra incognita, beskrajni i tajanstveni prostor, naloka i nepoznata zemlja, već istarski krajolik, s prepoznatljivim topografskim značajkama uokvirenim u bužetskoj specifičnosti. Za tu njegovu čutku vezanost uz pasivo određen krajolik Tonko Marović kaže da je Hari Ivančić "ipak uspio pronaći na uvjerljiv i autentičan način o svojstven vizualnoj istini istarskog pejzaža. Odnosi se za krajolikom svijetla i tamna, u kojemu je rođen i u kojemu živi i djeluje". Između, dakle, jasnog konteksta u završnoj tradiciji i njegova preciziranja u mikrostrukturnu bužetskoj ozračja, te estetskim zasadama apstraktnog slikarstva, napose njegove lirike i snazne, Ivančić je kroz sintazu tih vrijednosti stvarao svoj autorski nikopis s prepoznatljivim značajkama.

U ovoj novoj seriji slika horizontalne i vertikalne nizove i suprotni vanjske strukture vizualnu višedimenzionalnost krajolika u likovnu dimenziju čine. Naime, iako je i u ranijim djelima vidio desimulativnog i narativnog minimalizam, sada je to redukcija ipak redukcija i dosljedno provedena. Imao simboličnog i asocijativnog intenziteta, a kroz prostor slike esda se dublje prodire zasjecajući kroz rjezinu dvodimenzionalnu platu u nove tradicijske odnose i višedimenzionalnu, ali i tajanstvenu strukturu krajolika u njegovoj dubini, u neizotomem, u onome izi njegova vidljivog "svijeta" iz fizike, u metafizičkom. Držakao, da je Ivančiću poznat pranje Evidencija izvanosti i razdružena platu koja su kroz stoljeća rasclopana s tradicijom.

u umjetnosti, i kojega on ne slijedi, već koristi kao postupak kako bi još dublje prodrio u misterij krajolika čija se višedimenzionalnost ne može izraziti samo dvodimenzionalno, kao ni njegova interpretacija. Stoga je to zasjecanje platinu, kao i drugo, je poteza i snažnu gestu kroz impastno tragova crvene, snjeđe, crne, sive, žute boje isušivamo na njegovoj heterogenoj površini, i kao Ivančićeva traženje još jednog slikarskog puta za otkrivanjem nepoznatog i tajanstvenog u poznatom i zavičajnom prostoru istarskog krajolika. Milan Bešlić

11.04.2010

Tagovi hari ivančić slikarstvo likovna umjetnost izložba galerija forum

ShareThis

Ispisi stranicu

Sve slike izložene su u sklopu programa Kultura (2007 - 2013.)

O projektu Prave napomene Impresum Kontakt

prošle nas na twitteru dodajte nas na facebooku

Baza podataka projektnih prijedloga za natječaj u sklopu programa Kultura (2007 - 2013.)

Program Kultura

Baza prijevoda hrvatske književnosti

tagovi

arhitektura baština dizajn dokumentarni film festival film fotografija glazba gostovanje HFS hrvatski film izložba kazalište Kino Tuškanac književnost koncert likovna umjetnost nagrada natječaj novo izdanje Osijek performans ples poezija predavanje predstava predstavljavanje premijera projekcija Pula radionica Rijeka SC slikarstvo split suvremena umjetnost tribina umjetnost video Zagreb